

gav ved 2den Behandling Flertallet Medhold hert, men da det ogsaa var det Flertal, der foreslog det, magtpaaliggende at blive enig med den ærede Indenrigsminister, saa at vi kunde anse Lovens Udkommen for sikker, skulder jeg at oplyse, at vi ogsaa have gjort et betydeligt Skridt i dette Stykke henimod at blive enige med den høitagtede Minister, thi vi have været villige til istedetfor det, som nu staar der, at skulle ske strax, naar Embedet blev ledigt, nemlig at det skulde besættes ved Konstitution, indtil det ved en ny Lov blev anderledes bestemt, at ville foreslaa, at denne Bestemmelse ikke skulde træde i Kraft, førend en ny Lov var udkommen om Omordningen af Retspleien. Det ærede Thing vil se, at det er et meget betydeligt Skridt henimod Eftergivenhed, at man vil indskrænke sig til at sige, at naar et Amtmandsembede bliver ledigt, efterat Loven om Retspleiens Omordning er udkommen, skulde det ikke besættes uden ved Konstitution, indtil det var afgjort ved Lov, om det skulde sammenlægges med et andet Embede. Denne Bestemmelse vilde altsaa, saaledes ændret, ikke saa nogen Indflydelse paa Amtmandsembedernes Besættelse fra nu af, og indtil Loven om Retspleiens Omordning var udkommen. Men ikke engang dette Tilbud har Ministeren villet modtage, og som Følge deraf have vi naturligvis ikke villet stille Forslag i saa Henseende; vi tilraaede derfor det ærede Thing at blive staaende ved den Beslutning, der ogsaa i dette Stykke blev vedtaget ved 2den Behandling.

Indenrigsministeren: Da baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, have henvist til Forhandlinger, som have fundet Sted udenfor denne Sal, maa det maasse ogsaa være mig tilladt at sige, at det ganske vist er det Punkt, hvorpaa en Overenskomst er strandet, at jeg ikke har kunnet modtage den Bestemmelse i en Lønningslov, at hele Institutionen, saa at sige undergraves derved, at Embederne kun maatte

besættes ved Konstitution. Jeg kan ikke modtage dette; det er ikke afhængigt af min Villie alene, men jeg kan ikke modtage det, og altsaa, dersom det ærede Thing fastholder det, er det derved umuliggjort, at komme til en Overenskomst om dette Lovforslag, hvorom jeg saa forresten skal bemærke, at med Undtagelse af dette Forslag og Forslaget under Nr. 5 — det er vel ikke ganske overensstemmende med Udvalgets Beslutning, men indeholder dog kun en Modifikation deraf — ere alle de øvrige af mig stillede Forslag, saaledes, at jeg kun har foranret Overkriften; forøvrigt var jeg bleven enig med Udvalget om dem. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) mente, at det var et meget betydeligt Indrømmelse, der var gjort ved at sætte som Betingelse, at det først var, efterat en Lov om Retspleiens Omordning var udkommen, at Amtmandsposterne skulde besættes ved Konstitution, saa vil jeg sige, at det forekommer mig, at naar vi ikke netop af Hensyn til dette, hvad jo dog ikke let kan tænkes, ville udskyde Lovforslaget om Retspleiens Omordning, turde det være muligt, at Spørgsmaalet simplere opstaves ved at sige: Der gives en Udsættelse paa nogle Aar, paa 2—3 Aar, men efter den Tid bliver det afhængigt af, hvorvidt det er muligt for Regjeringen at blive enig med dette Thing om Ordningen af Amtmandsinstitutionen, om Betingelsen skal indtræde. Det er efter min Mening ikke rigtigt at lade sig binde eller at binde Regjeringen i et saadant Spørgsmaal ved en Lønningslov, og det være mig tilladt at sige, allermindst naar man forlanger, at Ministeren skal gjøre det i en Lov, der ikke i og for sig for ham eller for hans Administration medfører nogen som helst Fordel. Jeg kan, som sagt, kun beklage, at jeg ikke er istand til at række mig videre i denne Sag, end jeg har gjort.

S. A. Hansen: Den høitærede Indenrigsminister har lært os en Ting, som vi